

ДѢЛО

Виходить во Львові щодворника, Четверга и Суботы (в руських святых) о 5-ой год. по. Литер. додатокъ (в руських святых) виходить по 2 печат. ар. щомісячно наизяма. повстей" виходить по 2 печат. ар. щомісячно; ого 15-го и послѣднего дня каждого мѣсяца. Редакція "Администрація" по 44 улича Галицка. Русинскі свѣтаються лишь напередо застереженъ. Русинскі свѣтаються лишь напередо застереженъ. Русинскі свѣтаються лишь напередо застереженъ. Русинскі свѣтаються лишь напередо застереженъ.

Предплата на "Дѣло" для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на півъ року . . 6 ар. на півъ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. "Библиотекъ": съ дод. "Библиотекъ": на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . ар. 5- на цѣлый рокъ . 5 рубл. на півъ року . ар. 2-50 на півъ року . 2-50 р. Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на півъ року . . 7-50 ар. на чверть року . . 3-75 ар. съ дод. "Библиотекъ": на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар. Поодиноке число коштує 12 гр. а. в.

Просимо нашихъ Ви. Предлатникѣвъ о скорѣ надсыланнѣ предлатъ и ровнаннѣ залогостей.

Справа "Народного Дому".

I.

Ще перѣдъ рокомъ носились глухі вѣсти по Львовѣ, що львівскій магистратъ займѣє збираниємъ документѣвъ, дотычаючихъ исторію основаня и дальшого розвою "Народного Дому" въ тѣхъ цѣляхъ, щобы выслѣдити, чи и на скѣлько нынѣшний зарядъ "Нар. Дому" єсть управлений до администрованя фундаціи. Работа магистрату мусѣла въ єбмъ фундаціи. Работа магистрату мусѣла въ єбмъ фундаціи. Работа магистрату мусѣла въ єбмъ фундаціи.

Згадану брошуру кождей читатель мусить розложити на двѣ половини: одна половина — то повненне правного стану института на подѣставѣ документѣвъ, а друга — то полемика противъ нынѣшного заряду, писана въ тонѣ безпардонности, хотий ще не доповнучимъ фѣйлтонамъ Руслана або Божана Музики въ "Словѣ" и "Нов. Проломѣ". Кто єсть авторомъ брошуры, доси у Львовѣ вѣдомо напевно не вѣдомо. "Слово" и "Нов. Проломѣ" выискали появльєе сеи брошуры до напаста на Русинѣвъ "народовцѣвъ", выдумючи въ алобѣ своѣй, що брошура єсть результатомъ цѣлого зъорганизованого заговору къ на "Народный Дѣмъ". Мы вже остатного року напастували сию напастъ и теперь то само повторяемъ. Мы дѣйстно сь великимъ сожалѣньємъ глядимо на такую тактику органѣвъ, що мають претенсію до якогось монополю въ оборонѣ народныхъ институтѣвъ супротивъ посиганя чужихъ рукъ. Замѣсть трактувати брошуру яко плѣдъ пера одного чоловічка — чимъ она дѣйстно єсть — трактувати разумно, хо-

лодно и достойно, якъ сего, вымагає велика довѣслѣсть и важность дѣла, они впадають въ спазмы и тымъ толькы показуютъ всѣмъ, кому на томъ залежитъ знати, що они немовъ тремтѣть, що немовъ уже вся земля имъ вѣ-подѣ ногѣ усуваєся, немовъ уже летѣть стрѣмголовь.. Замѣсть трактувати дѣло въ становища загально-русского, они стаютъ на становище тѣсно партійне и тымъ неначе самѣ дають печать сказаню автора брошуры, що "Народный Дѣмъ" спочиває въ рукахъ клики, котра боится допустити всѣхъ щирыхъ Русинѣвъ до участи въ дѣлахъ нашої першої народнѣе институціи. Зь такого нерозумного и недостойного трактованя дѣла въ печати — може толькы затирати руки той, кому на томъ залежитъ, щобы при евентуальномъ огнику упечи и свои каштанѣ. Велика то рѣчь — въ данѣй хвилѣ не тратити ровноваги, не дати пѣрватися пристрастному чувству а повдуватися холоднымъ разумомъ и розвагомъ, пріймати рѣчь такую, яко она фактично єсть, и зь того становища ви розбирати и придумувати потрѣбнѣи средства зарады. Дѣло загально-народне не годится выкористувати для якихъ побѣдчыхъ або покутныхъ цѣлей. Анѣ загально-русскому дѣлу въ краю, анѣ институціи "Народный Дѣмъ" не поможеуть спазмы та революверной навасти та инсинуаціи безъ нѣякои реальнои подѣставы. Коли кому грозить яке небезпеченство, той взыває до помочи якъ наибольшу громаду, а не напастує неповинныхъ людей.

Намъ, Русинамъ-народовцямъ, певно не менше лежить добро "Народного Дому" на сердци, якъ тымъ, що нынѣ нимъ зарядуютъ. Хотий Русинѣвъ-народовцѣвъ совѣты не пріймали въ члены "Народного Дому", — не удостоилися тои чести навѣть такіи патриоты, якъ о. Стефанъ Качала або пок. Корнило Сушкевичъ; хотий мы не годимосѣ сь тымъ, що "Народный Дѣмъ" не посылає питомцѣвъ своии бурѣ до рускои, але до нѣмецкои гимназії; хотий не годимосѣ и сь дечимъ другимъ, що ставъ на завадѣ красшому рововою и поднесеню повоги института, — то однакомъ мы уважаємо институцію "Народный Дѣмъ" институцію въ повномъ значеню слова народною, до котрой всѣ щирѣ Русины мають право и въ оборонѣ котрой при евентуальномъ небезпеченствѣ всѣ щирѣ Русины мусѣть якъ одинъ мужъ

станути. "Народный Дѣмъ" не смѣе перейти въ чужѣ руки, въ руки "перекинчикѣвъ", — днѣ мусить остати въ рукахъ щирыхъ Русинѣвъ! Инакше мы, галицкѣ Русины, мали-бы повне право сказати: "въ Австріи нема судіи!" — а до того чей-же въ интересѣ самои Австріи прійти не може. Зь того становища загально-русского выходимо мы — и зь того самого становища повинны выходити всѣ Русины въ виду приготовуваного въ магистратѣ мѣста Львова "sluczno referatu"... Великий грѣхъ сповняють тѣи органы, що навѣть въ такѣмъ важномъ дѣлѣ крутѣтся зь зачарованѣмъ колѣсѣмъ дивно-пристрастного факційного заслѣ-плєня! Хто такъ робить, той свѣдомо чи несвѣдомо власными руками копає грѣбѣ Русинѣвъ. Опамятаннѣ низпошли имъ, Господи!

А по томъ словѣ приступаємо до розгляду самои брошуры.

Зь роздобутыхъ документѣвъ — каже авторъ, — мы вычитали таке переконаннѣ, що институтъ "Народный Дѣмъ" въ теперѣшнѣй своѣй формѣ и при теперѣшныхъ политичныхъ обставинахъ зовсѣмъ не єсть такъ сильнымъ и непоколебимымъ, якъ се на першій поглядъ могло здаватися, але противно, що при теперѣшнѣмъ станѣ сеи институціи небезпеченство заповѣдено "Gazet-омъ Narodow-омъ" може въ такѣй чи иншѣй формѣ дуже легко наступити, о много лєкше, нѣжъ ѣдтаннѣе наибѣгатшого руского монастыря въ руки Єзуитѣвъ.

Якѣ-жъ се документи такъ пересвѣдчили автора брошуры и въ чѣмъ заключаєся то небезпеченство?

Авторъ наводитъ въ цѣлости слѣдуючіи документи: 1) Рескриптъ губерніальный въ 7 вересня 1848 р. адресованый до бл. п. Куземского, сь завѣдомльєемъ, що министерскимъ рескриптомъ въ 25 серпня 1848 р. за волю цѣсарскою подаровано "der ruthenischen Bevölkerung in Lemberg" руины университетскои библиотекы на церковь. 2) Рескриптъ губерніальный въ 19 жовтня 1849, адресованый на руки о. Малиновского, сь завѣдомльєемъ, що министерскимъ рескриптомъ въ дня 11 жовтня 1849 р. такожь за волю цѣсаря подаровано "der ruthenischen Bevölkerung in Lemberg" руины университету на будову "Народного Дому", сь додаткомъ: "wobei es sich übrigens von selbst

verstehet, dass das Statut über die Gründung des beabsichtigten Nationalinstitutes, insoferne dasselbe die Bildung eines bleibenden Vereines bezieht, nach den Vereinsgesetzen zu behandeln sein wird". 3) Протоколъ передачи обохъ руинъ черезъ делеговану ц. к. наместничествомъ комисію Русинамъ мѣста Львова (an die ruthenische Versammlung und Bevölkerung in Lemberg) дня 8 падолиста 1849 р. 4) Рескриптъ губерніальный въ 26 червня 1850 "an die ruthenische Bevölkerung der galiz. Hauptstadt Lemberg", адресованый на руки пок. Куземского, въ котромъ губерніюмъ приволимо реальность подѣ ч. 78 (дарованый мѣста на церковь и Народный Дѣмъ) яко власность Русинѣвъ мѣста Львова (volles und unwiderrufliches Eigenthum der Lemberger ruthenischen Bevölkerung) вписати до книгъ табулярныхъ. Зь тыхъ чотырохъ въ брошурѣ въ цѣлости наведеныхъ документѣвъ авторъ приходить до пересвѣдченя, що реальность подѣ ч. 78 подарована цѣсаремъ и правительствомъ на вѣки вѣчній Русинамъ мѣста Львова. Подаровану реальность Русинамъ мѣста Львова авторъ брошуры уважає фундацію (Stiftung) въ мыслѣ §. 646 кодексу цивильного, а дальше зь принциповыхъ засадъ правныхъ и по аналогіи декрету надворной канцеляріи въ 16 лютого 1830 р. заключає, що и всѣ повѣннѣи дары и жертвы и набутки не становили особного фонду для себе, але зѣллялися сь первѣстною фундацію въ користь Русинѣвъ мѣста Львова.

Одѣсла переходить авторъ брошуры до зарядѣвъ фундаціи ѣтъ самого початку ажъ до нынѣшного дня. Коли товариство львівскихъ Русинѣвъ "Руска Рада" розважалося, Русины мѣста Львова повѣрили тымчасовый зарядъ фундаціи выбраному зь-помѣжь себе комитетови въ 10 членѣвъ подѣ назвою "комиссія управляюча дѣлами Народного Дому". Тутъ авторъ наводитъ: 5) документъ, рескриптъ наместника Голуховского въ 30 падолиста 1851 р., котрымъ днѣ тую комисію затверджує. Але въ часѣ переходу фундаціи подѣ зарядъ комисіи въ 10 членѣвъ справы фундаціи не були упорядкованѣ, не було выготовленого акту фундаціи (Stiftbrief), фундація не была у-конституована анѣ введена въ житѣе, ба и комисія за весь часъ своого заряду, с. в. до 1872 р., того не зробила. Тымчасомъ члены комисіи змінялися (безъ выбору Русинѣвъ мѣста

въ Теревовлѣ сь повнымъ надѣи сердцемъ, — а та надѣя не завѣла насъ, якъ ѣдбола показалося въ дальшѣй дорожѣ. (Д. б.)

Третя вандрѣвка рускои молодежи.

(Далше.)

Пѣсла вечерка Ви. пристрѣжь Теревовлѣ дѣ Олыпнскій зарпросивъ всѣхъ вандрѣвникѣвъ на вечерю до реставраціи. Тутъ мали мы зновъ нагоду пересвѣдчатися, якъ щирими бажаннями къ намъ палавъ сей мужъ, що въ певнѣй мѣрѣ противъ публичной оивнѣ польскои принявъ руку молодѣжь отвертвыми руками. Коли именно польска праєа такъ ворожо ударила на вандрѣвку рускои молодежи, выкакуючи на ню бачибѣть полиціи; коли "Gazeta Narodowa", а властиво еи паний корреспондентъ зь Тернопольа ажъ такъ далеко посунувоє, щобы руску молодѣжь эдскредитувати передъ публикою, розпустивъ такую патологическу брехню, будто о. Наумовичъ выисраєа ѣхати сь академיקами, — дѣръ Олыпнскій не толькы анѣ на хвилю не усомнивоє о щирыхъ намѣрахъ рускои молодежи, а и прямо своимъ выстужееньємъ станувъ въ еи оборонѣ. Для таньхъ людей, якъ дѣръ Олыпнскій, все отвертѣ будуть сердца рускои молодежи. По сѣй сердечной гостивѣ розпочалися танцѣ, котрѣ протяглиєсь сызьякѣ до рана. Якъ въ Тернопольа, въ Микулинцѣхъ, такъ и тутъ панночки были поубиранѣи переважно въ народнѣи стѣбѣ.

На другѣй день, с. в. въ среду рушили мы подѣ проводомъ нашего Ви. о. господаря оглядати вѣднѣи Василіанскій монастырь, ѣдгдѣленный на яко чверть малѣ ѣмѣста. Крута стѣжка вѣла гѣть крѣвъ густу роскѣшну дуброву, куды неразъ

сь трудомъ прійшлося пробирати. На вершнѣи горы сь вольнымъ далекимъ виднокругомъ къ воходови и полудню дрѣмали оброслѣи густою терняно и волякимъ зѣльєемъ руины древнои будѣвлѣ. Важкѣи камѣвъ декуды почорнѣвъ, обрѣєъ мохомъ, та видно уєрто ставъть обрѣъ зелѣаному зубови часу, що тутъ и тамъ попрѣдавъ широкими щелями твердѣи камяний стѣны. Монастырь самъ вельми просторый, будованый въ квадратъ. На чотырохъ его углахъ ще доси тримають сторожу чотыри круглѣи башты, що зовѣмъ мають выглядъ великого татарского копанка, котрымъ наяржувалясь дикѣи борцѣи орды. На вступѣи стѣвъ чотырогранна вежа, мабуть мешканнѣе сторожа ѣтъ браны; на гзѣмѣи ѣкна умѣщеннѣи рѣкѣ 1723, рѣкѣ, въ котромъ прѣбудовалоєа вежа, бо самъ монастырь мае своѣи початокъ ѣтъ часѣвъ Собєєского. Оѣбола мы оглядали счороненѣи вєсѣцѣи коридоры, кѣліи черцѣвъ, рефектары, кухню сь древнимъ коминомъ и монастырку "холодну", куда замыкано "неблагонадежныхъ" на реколекціи. Скѣпѣннѣи муравѣи самыми камяными плитками свѣтѣляюєа ту и тамъ вже отворами, котрѣи наче говорили, що тымъ скѣпѣннѣямъ истнованнѣе вже не довге. На щастѣе знайшовъ сѣи памятникъ нашої давнины дѣбалоєи оѣнкуна въ особѣи о. декана Залуцкоєи, котрый вѣими силами стараєся заховати сѣи мурѣи, именно хорошу, величпну монастырку церковь св. Іоана. Якъ-разъ теперь поднимѣе Ви. деканъ реставрацію тои церкви и такъ она будѣ охоронѣна ѣтъ загальнои руины.

Цѣкавы на кругобѣрѣи, якѣи предѣставитѣя на-

шимъ очамъ зь горы, выдерлись мы на мурѣи. Справдѣ, образъ, що ѣткрывалоєа намъ докола, бувъ прѣчудный: къ ѣвнѣи въ кѣтѣннѣи положѣеи мѣсто сь выноєимъ-сѣи у гору замкомъ, къ заходови густой гай, къ полудню быстрѣи Серетъ, плывучѣи у поднѣжѣи просто на долѣ урываючѣи-сѣи высокои монастыркоєи горы. Надѣи Серетомъ однимъ шнурочкомъ тягнутѣе села, колѣеи влаєиѣтѣи Василянѣи, котрѣи заразъ зарѣкою мали своѣи величезный ѣѣльварокъ. Мѣстоєи тоєи ѣѣльварку лѣвѣи указуютъ довола въ квадратѣи ѣтѣи выєочезнѣи топѣлѣи. Монастырь стѣвъ тутъ справдѣи на такѣмъ мѣстоєи, зь ѣтки, якъ замѣтивъ нашъ Ви. господаръ, мѣгли Василянѣе все видѣти, що дѣ въ якѣмъ ихъ сѣлѣи чи на ѣѣльваркахъ робѣлоєа. Судячи по другѣихъ василіанскѣихъ монастырѣхъ мусимо справдѣи дивуватѣе великому змысловѣи черцѣвъ, що свои будѣвлѣи здвигали на мѣстоєи найбільше живоноєныхъ, а при томъ разумѣли дуже добре получитьи utile dulci.

Точнѣишѣи дѣты историчнѣи о повстаніи сего монастыря, о его фундаторѣхъ и покровитѣляхъ, обѣцѣвъ намъ удѣляти Ви. о. Залуцкѣи писемно. Близнѣи тѣи звѣтки будуть помѣщенѣи въ Альбомѣи, въ котромъ до кождѣи картинѣи будѣи доданѣи ширнѣи описъ.

Такъ одушевѣеннѣи пышною красоєи природы, зѣшли мы назадъ въ мѣсто, щобы въ гостѣннѣи домѣи сердечныхъ и милыхъ намъ Ви. господарѣи Залуцкѣихъ пробутьи ще коротку хвилю, яка намъ лишалоєа до ѣтѣзду. Все, чоєи мы тутъ зазнали, зложилоєа такъ, що мы выѣхали

„Малоруско-нѣмецкѣи Словаръ. Уложивъ Евгений Желєхѣвскѣи. Львовѣ 1882—1884.“

Критична оѣнка К. Шейковского.

Звѣстный любитель нашої мовы и нашої народноєи побыту, К. Шейковскѣи, авторъ „Быта Подолянѣи“, словарскихъ трудовъ и многѣихъ оѣциальныхъ праць азьковыхъ и историчныхъ, помѣтивъ въ „Рускомъ Филологическомъ Вѣстникѣи“ досѣи докладну оѣнку Словаря Е. Желєхѣвского, котра выѣшла такожь особнымъ ѣтѣтискомъ. Читатѣляи нашѣи, котрѣи ѣтъ самого першого появу радо привѣтали многоѣтнну працю пок. Желєхѣвского, цѣкаво будѣи почути о тоѣи працѣи судѣи оѣциалиста.

Вказавши на вѣступѣи на тоѣи цѣкавыи фактѣи, що коли въ русоѣискѣи Украинѣи не выѣшовъ доєи анѣи ѣдинѣи скѣлько небудъ повный Словаръ украинскоєи мовы, въ Галичинѣи выхѣдитъ уже другѣи (Партѣикоєи 1867 р. и Желєхѣвского), п. Шейковскѣи переходить до огляду сего остатного. Въ выѣшовшихъ досѣи (ѣтъ початку до слова „Непрѣсутный“) выщуєакѣи мѣстѣиєа оєоко 29.640 ѣлѣвъ. Зважѣвши, що сѣи ще лише половина цѣлѣости, можна прѣняти, що въ цѣлѣи Словари будѣи оєоко 60.000 ѣлѣвъ. Правда, въ томъ чѣслѣи єсть богато ѣлѣвъ чужѣихъ, космополитичныхъ, — але зновъ тяжко сказати, щобы и весь скарѣи пѣтѣиєи руску украинскоєи мовы ограничуєаєи на 60 ти тысячахъ. При всѣмъ томъ однакомъ Словаръ Желєхѣвского єсть наибѣгатѣишѣи зѣи всѣхъ выѣшовшихъ доєи Словарѣи малорускихъ.

Львова и подтвержена намѣстництва) и въ 1869 р. к. комисіа въ власной инициативы ухвалила и внесла до намѣстництва статутъ общества „Народный Домъ во Львовѣ“.

Чи ровный подѣлъ?!

Краева рада школьна выначуе на каждый рокъ школьный якусь суму на закупку книжокъ, котры мають раздаватися бесплатно убогимъ ученикамъ школъ народныхъ.

Здавалось-бы, що краева рада школьна повинна тутъ поводитися засадою, що мѣжь обѣдними рускими учениками а польскими нема рѣзницѣ, що якъ оди такъ и другі зарвно бажають свѣтла науки а помѣчь до того треба имъ подати безъ взгляду на народность.

Въ выкавъ краевой рады школьной, бачимо, выначено на 358.156 дѣтей польскихъ (жидовскихъ и нѣмецкихъ) 13.669 ар. 83 кр. на закупку книжокъ польскихъ, а на 214.373 дѣтей русскихъ лишь 3.125 ар. на закупку книжокъ русскихъ!

Коли порѣвняти цифры, то показуеся такъ ѣтношене: на 100 убогихъ дѣтей польскихъ...

Дальше раздвлюе п. Шейковский добры прикметы и недостатки Словаря. Одну зъ найважнѣйшихъ заслугъ его бачитъ въ томъ, що ѣтъ основанъ на жерелахъ; жаль только, що ѣтъ не указано сториць, на котрыхъ дане слово находится.

Закиды, якъ п. Шейковский чинитъ Словаря, суть окрѣчь одного всѣ майже формальной натуры. И такъ выступае ѣтъ попередъ всего противъ такого положенія словъ, якъ „рѣдь танцъ“, „рѣдь отравы“, „рѣдь ростины“, и т. п., бо подобне пояснене властиво ѣтлого не поясняе.

припадае бесплатныхъ книжокъ за 3 ар. 80 кр. а на 100 убогихъ дѣтей русскихъ лишь 1 ар. 45 кр., отже богато менше якъ о половину!

Рѣзниця таа ще больше бѣе въ очи, коли поставити побѣчь себе цифры въ поодинокѣхъ повѣтъяхъ. И такъ н. пр. цифру 9—10.000 дѣтей польскихъ або русскихъ обовязаныхъ до науки школьной выказано въ округахъ: Ярославъ, Яворѣвъ, Дрогобычь, Львовъ, Мыслениць, Новый-Санчъ, Мѣлечъ, Стрый, Станиславѣвъ.

Вже навѣтъ польскій дневникъ „Kurjer Lw.“ не може такого нерѣвною подѣлу переустити и каже: „Засада рѣвноправности не позволяе на такую нерѣвну мѣру подѣлу и дѣлятого домагавмося рѣвнянн скалѣ, чтобы намъ не чинено справедливого закъду — полонированя, бо то дарма рѣчь, а шкодитъ доброй, спѣльной справѣ обоухъ народѣвъ“.

ДОПИСИ.

Зъ Коломыѣ.

II. (Выборы до рады державной и выборы до рады громадской въ Коломыѣ.)

Посломъ зъ мѣсть Коломыѣ, Бучача и Сянтына вышовъ Блюхъ на перекѣръ польскому центральному комитету, на злѣоть той старѣйшайцѣ, що марнула грѣшь публичной. Упавъ Быкъ, а съ пивъ властиво его головной протекторъ Визельбергъ.

Розписано вкѣнци и довго ожидаи выборы до рады громадской, именно зъ третого круга на 25 и 26 червя, зъ другого на 30 червя а зъ первого на 1 липня. Якъ можна було надѣятися, при выборѣ до рады громадской партія Визельберга позбавлена своего проводиря не могла вже розвинути силы.

сами, 2) Крижановского Антонія (старш.) 1306 гол., 3) Блюхского Альбина 1305 гол., 4) Рудницкого Стефана 1305 гол., 5) Патковского Игнатія 1305 гол., 6) Грушкевича Теофила 1304 гол., 7) Вальтера Валентія 1304 гол., 8) Байдафа Якова 1303 гол., 9) Люстига Лейзера 1303 гол., 10) Соколовского Феликса 1303 гол., 11) Адлераскова 1302 гол., 12) Вроблевского Петра 1302 гол.

Для 30 червя приступлено до выбору членѣвъ рады зъ другого круга, въ котромъ въ великомъ числѣ пер-магають жиды. Голосующихъ было около 190. День передъ выборами членъ старой оѣлки — Фукеиштайнъ моливъ, благовѣждѣвъ, плакавъ передъ ними, що-ѣь дѣстателъ до новой рады, але на дармо.

Для 1 липня ѣтбулюе выборы зъ первого круга. Выбранъ большостою голосѣвъ: 1) Д-ръ Дембицкій Теоф., адвокатъ краевой; 2) д-ръ Рашъ, адвокатъ; 3) Вольфъ Еман., директоръ гимн.; 4) Подляшескій Адольфъ, совѣтникъ окр. оуду; 5) Асланъ Яковъ, властитель реальности въ Коломыѣ, заступникъ бурмистра въ старѣй радѣ; 6) Крыжановскій Валерій, проф. гимн.; 7) Бретлеръ Яковъ; 8) Стенцель Эдуардъ, властитель антики; 9) Цофаль Альфредъ, пенс. майоръ; 10) Маркусъ; 11) Славинскій, официалъ уряду телеграфич. и 12) д-ръ Глачинскій, лѣкарь.

Такъ маемо нову раду, въ котрой на 36 радныхъ есть 20 християнъ а 16 жидѣвъ. Зъ християнъ по народности есть 6 Руоинѣвъ, 1 Нѣмецъ, прочі 13 Поляки. Коломыѣ числитъ 24.000 мешканцѣвъ, межъ тыми 16.000 жидѣвъ, а 8000 християнъ. Християне знову дѣляють на 2000 Нѣмцѣвъ-колонистѣвъ и 6000 Руоинѣвъ и Полякѣвъ. Зъ тыхъ 6000 въ кругломъ числѣ треба взяти по половинѣ обряду латиньского и грецкого. Отже Руоины обряду грецкого, числомъ 3000 душъ выйшли таки ще дуже добре въ томъ выборѣ, дѣставши 6 ововыхъ репрезентантѣвъ, а же-жъ найлѣьше выиграли Поляки бо зъ 3000 латиникѣвъ не Нѣмцѣвъ есть ледви 1000 говорячихъ дома по польски, и тыхъ 1000 душъ мае въ радѣ 13 репрезентантѣвъ. Не пишемо то, чтобы оказати овое невдоволене зъ результату выборовъ, а только, чтобы представити фактичный станъ рѣчи.

Зъ Воронѣжской губернии.

Невеселыми вѣстками можю подѣлитися съ читателями „Дѣла“. Лѣтъ у насъ было дуже жарке и сухе, не добре на урожай. Хлѣбъ уродивея плохий. Ще озимина сѣнь такъ, а що до яровины, то зовѣмъ ей нема. Травы были только на лукахъ заливныхъ, а степова трава выгорѣла, такъ что инде ей и

не косили. Овчарѣ не знаютъ, чѣмъ годувати зимомъ овецъ. Скотинича въ засуху въ Донской землѣ потягнули вѣдла великѣ страты за-дѣля сельнѣ. Отъ нѣсколькихъ людѣ ходитъ шо лѣта у степы Зѣмля Доньского, у Чорноморю и ажъ на линию на зарѣботки. — шо й досталамъ черезъ засуху роботы на нѣмцу (агъ у Повѣстались только тѣ, шо роблять на Дону скоро вернутеся. А тутъ ще деаинтерия и пожежи. У тутъ ще повѣтъ за лѣто окрѣмъ немалыхъ делъ були ось якъ: у Ковинцѣ 38 дворѣвъ, у вандѣ 93 дворѣвъ, у Пузевѣй 56 дворѣвъ, Страхъ! Живуть въ милосердѣ такъ, самы давали другимъ. Богато людѣ выналось только въ томъ, въ чѣмъ были поли, — погорѣло все. Невесело!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Министерство торговл.) предложае меморіалъ въ справѣ о школьныхъ казѣщаныхъ. Министерствъ заразъ по урядовѣмъ затвержденю мае бути деный въ житье.

(Рада державна) мае бути, ѣшла домини „Politik“, окликана при концѣ вересня с. р. а именно мѣжь 22 а 28 вересня. На уководителю важнѣйшихъ внесенъ обѣщаня и предложены три ѣткъ мае наступити, досѣть буде надѣятися отже можна, шо окликане соймѣвъ отупитъ передъ половиною подлога с. р. Предложанъ до бюджета на р. 1886 суть и теперь розпочатъ. Прелиминарѣ поодинокѣхъ ниотерѣвъ переделано вже министерствъ мае якъ подтаву до бюджета. Якъ доносить о официальной газетѣ, мають ой прелиминарѣ ѣтиѣ переважно на досѣвъ и фактичныхъ ѣтъ зъ лѣтъ попереднихъ. Шо провѣрено поодинокѣхъ прелиминарѣвъ черезъ министра окарбу мае ѣтъ ѣтъ оеный бюджетъ яко цѣлѣсть на раду министровъ, такъ и теперь мае бути бюджетъ внесеный передъ раду державну заразъ по ѣтъ браункоу.

(Загалный зѣздъ австрійскихъ мѣстръ) окликано на день 30 с. м. до Вѣднѣ, а се мае въ той цѣли, чтобы дати властителямъ мае нагоду обговорити докладно поодинокѣхъ ѣтношеня до млыновѣ постанови закона промышленного, кона о недѣльномъ ѣтпочинку, о часѣ працѣ ѣтнѣковѣвъ и помѣщичковѣвъ и т. п. Бажаи а мае лобы зѣздъ предложае правительствѣ въ ѣтъ мѣшномъ меморіалѣ. На зѣздѣ буде такожъ ѣтъ рена дискусіа надъ сучаснымъ положенемъ австрійского млынарского промышленю.

(Школы народной въ Галичинѣ въ р. 1884/85) Краеве бюро статпегичне оголошуе цифры, котрыч школъ народныхъ въ Галичинѣ въ прошломъ р. 1884/85. Съ початкомъ мѣнувшего рѣчь школьного было въ Галичинѣ: выдѣловыхъ школъ 14, звичайныхъ 2707, разомъ отже было школъ публичныхъ, урганизованныхъ на подтавъ шѣльныхъ законѣвъ зъ 1873 р. — 2721. Школы народныхъ публичныхъ, котрыхъ организаціа ѣтъ гагада ще на давныхъ припискахъ, было 348. Зъ галне число публичныхъ школъ народныхъ въ краю выносило отже 3069, зъ котрыхъ 8874 урядженыхъ есть на подтавъ теверѣйшихъ школьныхъ законѣвъ, а 1126% на подтавъ мѣшныхъ. Школѣ частныхъ было зъ початкомъ мѣнувшего року 318, не вваляючи тутъ жидѣвскихъ хайдерѣвъ, котры досѣть не звернули на себе уваги властей и не перешили докладно урядовоу контролѣ. Дочислаши школы частны до публичныхъ, одержимо загальне число школъ народныхъ въ Галичинѣ 3387. — Зъ повѣтъ 2707 школѣ звичайныхъ было 70 мужскихъ, 14 жѣночыхъ а 2583 мѣшаныхъ. Выяши на умѣть чило клѣвъ, котре есть разомъ и числомъ учительѣвъ въ одной школѣ, маа Галичина въ мѣнувшимъ роцѣ 2313 школѣ одноклѣвоныхъ т. е. съ однимъ учителемъ, 196 съ двома учителями, 42 съ тремя, 132 съ чотырма, 16 съ лѣтъ, съ шѣтьма и оеюма учителями. Въ порѣвнянн съ рокомъ попереднымъ збільшилось число звичайныхъ школѣ о 174. Чило школѣ неформальныхъ зменшилось о 34. Школѣ частныхъ было, якъ оа вже выше сказано, 318. Зъ тыхъ удержували 73 школѣ громады конесіалы, а большѣй части евангелицкѣ, 32 монашѣ корпораци, другі корпораци удержували 10 школѣ, ошары двѣрокъ 9, частны особы 194. Поляками послѣдними наибольше есть школѣ удерживаныхъ черезъ сельнѣ, котры разомъ складываю на удержане спѣльного учителя. Поляки сараданя радѣ школьныхъ окружныхъ было мѣнувшего року такыхъ самими сельными удерживаныхъ частныхъ школѣ въ цѣль Галичинѣ 10. Наибольшій процентъ зъ оев цифры припадае на округи захѣдной части Галичинѣ.

ЗАГРАНИЦА.

Россия. Зъ вѣходного побережа Азии дѣшла нынѣ важна вѣоть, характеруаюа мало поступоване и ѣтноснн Россия въ Дални Азии. Россійска флота на Спокойномъ океанѣ

Курсы збіжжя

з 7 уля 8 серпня 1885.

Ціна на 100 килограммів.

Table with columns for grain types (Пшеница, Жито, Ячмінь, Овес, Гречка, Кukuruzna) and prices per 100 kg.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львові, Станіславові, Пережмишлі, Тернополі і Дрогобичі

поручає з своїх багатих заасигнованих складів

по дешевих цінах

- List of goods including Kava, Чай, Цукор, Олія, Оцет, Сахар, Мідь, Олівій, Корінь, Сардини, Горішки, Лаврові, Руми, Віна, Мило, Крохмал, Корки, Смаровило, Свічки, Цукор, Карбонад, Карты, Води мінеральні, Шпатель, Пера, Олівій, Лак, Чорилло, Порошок.

Ціники виводяться на жаданіе франко

5 до 6 килограмових посилок поштою оплачує одлатя пенного, так що оплатитися і з найбільших сторін замовляти потрібні для дому артикулы.

Вступачі з членів товариства „Народна Торговля“, платять вступного 1 зр. і уділя найменше однок, виносачій 10 зр. Той уділ остаєся власністю члена і опрочентовуєся дивидендою, котрою вигода налічуєся по уліченню річних рахунків. „Народна Торговля“ приймає також гроші на щадничі книжочки і платять з них 5%.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКИЙ КР ВЕЦЬ
во Львові, при ул. Коперника ч. 16
має честь поручити Вч. ПТ. Публіці і Вч. Духовенству свою РОБОТНЮ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

Advertisement for lottery tickets: Будапештський ЛОСЬ ВИСТАВОВИЙ, Головна wygrana 100.000 зр., 11 ЛОСІВ 10 зр.

Накладомъ Редакціи „Дѣла“ выйшли доси:

- List of books published by 'Dela' including 'Въ оборонѣ чести', 'Дымъ', 'Стефанъ Лаврентій', 'Любовь Убогого Молодца', 'Новорожній Дзвонъ', 'Грошъ а праця', 'Мѣщанське племя'.

Хто купує найменше за 10 зр., достає 20% роботу.

Крімъ того можна черезъ Администрацію „Дѣла“ достати:

- List of items for sale including Bezalanne Swatanje, Кобзарь Т. Шевченка, Український Гетьманы, Переводы Ос. Шухевича.

Всі повні книжки суть найвдѣйніші на подарунки.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

для Галичини и Буковины,

зарегистрованоє общество съ неограниченою порукою

выплачує власній выльосованій листы, а такожъ текучий купоны отъ невыльосованыхъ ще своихъ листівъ, принимає въ уплату купоны отъ державныхъ ефектівъ и заставныхъ листівъ, уділяє довгосрочній позички на случай покупки землі и короткосрочній за ипотечарнымъ обезпеченьемъ, тоже позички за порукою и обезпеченьемъ для сельскихъ хозяївъ.

Приймає грошей вкладки на проценты:

а) на книжки щадничі по 5%; б) на текучий счетъ (conto corrente) за 30-, 60-, 90- и больше-дневнымъ выповѣдженемъ по 4%, 4 1/2% и 5%.

Заставниче отдѣленье

того-же Заведенія выдає позички на заставы, именно на процентній цѣнній ефекты, дороговѣнності, выробы фабричній и ремѣслничій и на всякій предметы, мающій цѣнність.

Бюро Заведенія въ власномъ домѣ при улиці Орменської н-ръ 2.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

акційного Банку Гипотечного

купує и продає

всѣ ефекты и монеты подѣ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гипотечный преміованій

котрі послѣ закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и постановы зъ дня 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталовъ довыхъ, пушларныхъ, кавцій суружеонихъ войсковыхъ, на кавцію и надіе

можно въ сѣй Конторѣ получить. (до выльосованія съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи выконуются безъ проволоки по курсу днѣшномъ, не числячи нѣякой провизіи.

НОВОУТКРЫТА

Торговля церковныхъ знаяровъ, образовъ, ризъ и книгъ ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА

въ Станіславовѣ,

поручає Всечестному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнымъ комитетамъ и Высокоповажнѣйшій Публицѣ богатый выборъ:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарѣвъ, балдахиновъ, хоругвей, фантъ, плащаницъ, образовъ малеванныхъ на блясахъ и полотнѣ, до иконостасовъ, престоловъ и на стѣны церковній; олтарики або образы професіональній; хрестовъ напрестольныхъ, ручныхъ и процесіональных; хрестовъ желтыхъ на гробы и польбыты, Евангелій, патрицій, чашъ, амулюкъ, дарохранительницъ, дароноснакъ, хлѣбницъ, до Веночного, кадильницъ, полиандровъ (пауковъ), подвѣшничковъ (лѣхтарѣвъ), канделябровъ, лампоницъ, свѣтла церковного, дивановъ, цвѣтвъ и проч.

Великій складъ товаровъ срѣбныхъ зъ хиньского срѣбла, а именно:

Лыжки, вилки, ножъ столовой и десервой, лыжочки до чаю и кавы, чайники, цукорнички, тапки, коробки на масло и сыръ, заставы столовой на овочъ и тѣста, лѣхтарѣ, канделябры столовой и проч.

1219 по найдешевшихъ цѣнахъ
Всѣ замовленія въ вартости 100 зр. выслаєся франко.
Цѣники въ рускомъ языкѣ выслаютеся на жаданіе отвратною почтою даромъ.

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“

Комедія на 4 срачкы.

Написавъ Олександръ Я. Конискій.

Цѣна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-цѣ, сторѣвъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

Складъ фабричній красокъ, лякеровъ, покостовъ, продуктовъ хемичныхъ заразомъ и торговля матеріаловъ

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

во Львовѣ, Рыноѣ

1340 24-? въ власномъ домѣ ч. 38.

поручає:

- List of goods including KРАСКИ ОЛѢЙНІЙ, ПРІПЯДЫ ПИВНИЧНІЙ, АРТИКУЛЫ ГУМОВІЙ, ПРОСТИРАЛА ГУМОВІЙ, КРАСКИ, ОЛѢЙНО-ЛЯКЕРОВІЙ и БУРШТ.-ЛЯКЕРОВІЙ, ЛЯКЕРЫ ПОВОЗОВІЙ ПРАВДИВІЙ, Средства до ретушованія, АРТИКУЛЫ ДЛЯ ФІЛЬВАРКОВЪ.

Найдешевше руске литературное выданіе „Русскія Бібліотека Епископа Леонидова“ выхотѣ у Львовѣ початка отъ 1-го студня 1884.

Доси вышло 10 выданий, принимающихъ сѣдующей литературной теріацкы:

- List of books: 1. Запорожць, оповѣданіе Ивана Ч. д. Левинского; 2. Сонній мары молодого патронта; 3-4. Оповѣданія Олексы Стороденка; 5. Prima Vera; 6. Оповѣданія Д. Мордовцева; 7-10. Юрий Горовенко.

Предплачувати можна на бланку число выльосовъ парѣвъ, пересылкою отповѣдану квоту (1 або 2 зр.) на выдаваніе (ул. Словацкаго ч. 6). Завѣстити можна такожъ подвійнои выдату, додаючи за подвійнои выдату 2 зр. а за подвійнои 5 кр. на оплату парѣвъ.

НОВОУТКРЫТА ТОРГОВЛЯ хиньско-россійскою

ГЕРБАТЫ

Е. Ф. РИДІА

у Львовѣ

поручає маетого зборъ:

- List of teas: 1/2 kilo Congo, 1 kilo Congo, Souchong чор., Souchong чорна, Kaysow, Melange de Londres, Pocco, Караванна, Караванна найпершій, Гумпювъ перлова, Гумпювъ отланич, Чорна гербата Souchong.